

Ειρήνη Παπαδημητρίου Δηλάρη (1918-2008)

Η Ειρήνη Παπαδημητρίου-Δηλάρη γεννήθηκε το 1918 στο Βελβεντό Κοζάνης. Εισήχθη στο Χημικό του Πανεπιστημίου Αθηνών το 1936 και περάτωσε τις προπτυχιακές της σπουδές το 1940. Ανακηρύχθηκε διδάκτορας το 1948 με βαθμό Άριστα και θέμα της διδακτορικής διατριβής της ήταν «Συμβολή εις την Χημεία του πεπτιδικού δεσμού» (εισηγητής Λ. Ζέρβας). Το 1951 διορίστηκε επιμελήτρια του Εργαστηρίου Οργανικής Χημείας. Παρέμεινε στη θέση αυτή μέχρι που έγινε εντεταλμένη υφηγήτρια. Το 1957 εκπόνησε «Διατριβή Επί Υψηγεία» στο Εργαστήριο Οργανικής Χημείας με τίτλο «Οργανικά φωσφορικά ενώσεις» (εισηγητής Λ. Ζέρβας). Το 1958 εκλέχθηκε παμψηφεί υφηγήτρια. Τον Μάρτιο του 1967 ορίστηκε εντεταλμένη υφηγήτρια. Λόγω πολιτικών φρονημάτων το καθεστώς των συνταγματαρχών την απέλυσε. Εργάστηκε στη βιομηχανία για ένα χρονικό διάστημα και επέστρεψε το 1974. Το 1975 της αναγνωρίστηκε το χρονικό διάστημα της υποχρεωτικής απομάκρυνσής της από τη Σχολή και διορίστηκε έκτακτη καθηγήτρια σύμφωνα με τον ΝΔ 4542/66. Το 1977 διεκδίκησε την κενή τακτική έδρα της Οργανικής Χημείας με συνυποψήφιά της την Ιφιγένεια Βουρβίδου-Φωτάκη (εκλέχθηκε) και τρεις ακόμα υποψήφιους. Το 1981 εξέδωσε το βιβλίο «Μηχανισμοί Οργανικών Χημικών Αντιδράσεων», ένα συνοπτικό βιβλίο στο οποίο σταχυολογούνται οι αρχές που διέπουν τις οργανικές αντιδράσεις και επεξηγούνται τα στάδια από τα οποία οι αρχικές ουσίες αντιδρούν σε μια πορεία σχηματισμού των τελικών προϊόντων. Στο ερευνητικό της έργο συνεργάστηκε με τον αείμνηστο Λ. Ζέρβα στις αντιδράσεις αμινοξέων. Διετέλεσε πρόεδρος της Ένωσης Ελλήνων Χημικών (1975-1979), πρόεδρος του Τμήματος Χημείας (1982) και επίσης του Συνδέσμου Ελληνίδων Επιστημόνων (1985-1989). Απεβίωσε στην Αθήνα το έτος 2008.

Γεράσιμος Στελακάτος (1923-2016)

Γεννήθηκε το 1923 στο Ληξούρι Καθαλληνίας και περάτωσε τις προπτυχιακές του σπουδές το 1949. Κατά τη διάρκεια των προπτυχιακών του σπουδών στο Πανεπιστήμιο Αθηνών διετέλεσε, επί δύο περίπου έτη, άμισθος υποβοηθός στο Εργαστήριο Ανοργάνου Χημείας. Το 1954 περάτωσε τη διατριβή επί διδακτορία με βαθμό Άριστα στη Φυσικομαθηματική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών με θέμα «Ιστιδίνη και Ιστιδυλο-Πεπτίδια». Ως υπότροφος Ι.Κ.Υ. εκπόνησε μεταδιδακτορικές σπουδές μεταξύ 1954-1959 (M.I.T. και N.I.H.). Το 1970 συνέγραψε διατριβή επί υφηγεσία με τίτλο «Βενζυλο- και 4-Μεθοξυ-βενζυλο-παράγωγα α-Αμινοξέων» η οποία εκπονήθηκε στο Εργαστήριο Οργανικής Χημείας του Πανεπιστημίου Αθηνών. Τα έτη 1971-1977 διετέλεσε Εντεταλμένος Υφηγητής στην Ιατρική Σχολή. Το 1977 επανήλθε στο Εργαστήριο Οργανικής Χημείας ως Εντεταλμένος Υφηγητής. Κατά τα έτη 1986-1987 διετέλεσε Αναπληρωτής Πρόεδρος και κατά τα έτη 1984-1991 διετέλεσε Διευθυντής Τομέα ΙΙ. Συνεργάστηκε και δημοσίευσε ερευνητικά άρθρα σε διεθνή με κύρος περιοδικά με τους αείμνηστους αποβιώσαντες και διατελέσαντες διευθυντές Εργαστηρίου Οργανικής Χημείας κ. Ιφιγένεια Βουρβίδου-Φωτάκη και Λεωνίδα Ζέρβα στο πεδίο των νέων μεθόδων και αντιδράσεων Πεπτιδικής Σύνθεσης. Απεβίωσε το έτος 2016.

Αριστερά Γ. Στελακάτος, κέντρο Λ. Ζέρβας και δεξιά Χ. Ζιούδρου

Λ. Λαπατσάνης (1941-2020)

Γεννήθηκε το 1941 στο Δίστομο Βοιωτίας. Περάτωσε τις προπτυχιακές του σπουδές στο Johann Wolfgang Goethe Πανεπιστήμιο της Φραγκφούρτης το 1968 και τη διδακτορική του διατριβή το 1970 υπό την επίβλεψη του Καθηγητή κ. Th. Wieland, πρωτοπόρου ερευνητή στη Χημεία των Πεπτιδίων. Ως φοιτητής έλαβε υποτροφία από το Akademische Auslandsstell του Πανεπιστημίου της Φραγκφούρτης και για την εκπόνηση της διδακτορικής του διατριβής του χορηγήθηκε διετής υποτροφία από τη Max Planck-Gesellschaft. Κατά τα έτη 1971-1972 εργάσθηκε ως μεταδιδακτορικός ερευνητής στο Πανεπιστήμιο του Liverpool της Αγγλίας (Καθ. G.W. Keener) και ΚΠΕ Δημόκριτος. Το 1972 διορίσθηκε σε οργανική θέση Επιμελητού στο Εργαστήριο Οργανικής Χημείας του Πανεπιστημίου Αθηνών και το 1979 μονιμοποιήθηκε στην ίδια θέση. Το 1981 έλαβε εξάμηνη εκπαιδευτική άδεια και εργάσθηκε ως επισκέπτης ερευνητής στο Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνιας στο San Diego των Η.Π.Α. Από τότε εργάσθηκε ανελλιπώς στο Εργαστήριο Οργανικής Χημείας μέχρι την αφυπηρέτηση του από τη θέση του Αναπληρωτή Καθηγητή. Διετέλεσε Διευθυντής του Εργαστηρίου Οργανικής Χημείας (1984-91) και του Τομέα ΙΙ (1984-91) καθώς και Αναπληρωτής Πρόεδρος του Τμήματος Χημείας (1986-87).

Το ερευνητικό του έργο συνίσταται στον σχεδιασμό, τη σύνθεση και τη μελέτη βιολογικά δραστικών πεπτιδίων και σε νέες μεθόδους σύνθεσης στην πεπτιδική χημεία και σε μελέτες συμπλόκων οργανικών ενώσεων με χλωριούχο παλλάδιο. Συνέγραψε βιβλίο με τίτλο «Εργαστηριακές Ασκήσεις Οργανικής Χημείας και Στοιχεία Στερεοχημείας (Εκδότης Δημήτριος Μανωλάκος, Αθήνα Μάιος 1976). Το βιβλίο αυτό περιλαμβάνει μια επιλογή βασικών πειραμάτων για φοιτητές της Φυσικομαθηματικής, Ιατρικής και Γεωπονικής Σχολής. Όλες οι ασκήσεις συνοδεύονται περιληπτικά από τις βασικές αρχές της αντίστοιχης θεωρίας προς καλύτερη κατανόηση των φοιτητών/φοιτητριών. Η σύνδεση αυτή όπως γράφει ο ίδιος στον πρόλογο του, στοχεύει να δημιουργηθεί η αγάπη και το ενδιαφέρον των φοιτητών/φοιτητριών προς την Οργανική Χημεία. Απεβίωσε στην Αθήνα το 2020.

Σ. Παρασκευάς (1937-2020)

Ο Σ. Παρασκευάς γεννήθηκε στην Αθήνα το 1937. Περάτωσε τις πτυχιακές του σπουδές στο Πολυτεχνείο της Στουτγάρδης (Δ. Γερμανία) λαμβάνοντας το δίπλωμα του Χημικού Μηχανικού το 1965. Κατά τη διάρκεια των σπουδών του υπήρξε βοηθός εργαστηρίου στον Καθ. J. Goubeau. Το 1968 περάτωσε τις διδακτορικές του σπουδές στο Ινστιτούτο Τεχνικής Χημείας του ίδιου Πολυτεχνείου υπό την επίβλεψη του Καθηγητή K. Dialer. Κατά τη διάρκεια της διδακτορικής του εργασίας κατείχε θέση επιστημονικού συνεργάτη και βοηθού του Ινστιτούτου. Από τον Φεβρουάριο του 1970 μέχρι τον Σεπτέμβριο του ίδιου έτους, εργάστηκε στην Ελληνική Βιομηχανία. Τον Σεπτέμβριο του 1970 ανέλαβε τη θέση του Επιμελητή στο Εργαστήριο Οργανικής Χημείας του Πανεπιστημίου Αθηνών. Το 1974 συνέγραψε διατριβή επί υφηγεσία με τίτλο «E.P.R μελέτη επί της οξειδώσεως υδροκινονικών συστημάτων εις αλκαλικόν περιβάλλον» και το 1977 αναγορεύθηκε υφηγητής της Οργανικής Χημείας. Από τότε στελέχωσε το Εργαστήριο Οργανικής Χημείας μέχρι να αφυπηρητήσει ως Αναπληρωτής Καθηγητής. Διετέλεσε Διευθυντής Εργαστηρίου Οργανικής Χημείας κατά τα έτη 1993-1995 και Διευθυντής Τομέα κατά τα έτη 1994-1995. Το 1995 συνέγραψε βιβλίο με τίτλο «Θέματα Οργανικής Χημείας» προς χρήση των φοιτητών του Φυσικού Τμήματος. Στο βιβλίο αυτό παρέχονται βασικές γνώσεις της Οργανικής Χημείας και επεξηγούνται οι κυριότερες ιδιότητες των λειτουργικών ομάδων που τις καθορίζουν. Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα εστίαζαν στη Σύνθεση Οργανομεταλλικών Ενώσεων. Απεβίωσε στην Αθήνα το 2020.

Πίσω από αριστερά (Γ. Κόκοτος, Λ. Λαπατσάνης, Π. Μηνακάκη, Β. Ιγναντιάδου-Ραγκούση, Α. Βαλαβανίδης, Ν. Φερδερίγος, Σ. Μυλωνάς, Β. Βουκουβαλίδης, Κ. Δημητρόπουλος). Μπροστά από αριστερά (Μ. Ζουρίδου-Λιάπη, Σ. Παρασκευάς, Α. Γιωτάκης)